

Організаційні аспекти сучасного виховання студентської молоді

Л. Д. Донцова

Житлово-комунальний технікум ХНАМГ

Майбутнє кожної держави в руках молоді. Це істина, що має тисячолітню історію. Держава, котра дбає про своє майбутнє, мусить постійно піклуватися про виховання молодого покоління.

Сучасне виховання має стати засобом розвитку духовної культури, зупинення соціальної деградації, стимулом пробудження високих моральних якостей, особистісної відповідальності дітей та молоді.

Стан духовної культури і моралі суспільства, як у світі, так і в Україні, викликає занепокоєння, а корозія усталених духовних цінностей за своїми масштабами становить глобальну соціальну проблему, зазначається у затверджених орієнтирах виховання студентів.

Відсутність у частини студентської молоді навичок конструктивного спілкування, загальних принципів розуміння сутності найпростіших соціальних процесів і явищ призводить до конфліктів, стресових ситуацій, неадекватної соціальної поведінки. Як наслідок – «втеча молоді від реальної дійсності» в алкоголізм, наркоманію, віртуальне комп'ютерне середовище.

Соціальні умови, що продукують меркантильність і цинізм, призводять до деформації системи цінностей у доволі значній кількості громадян України.

Метою виховання є формування морально-духовної життєво компетентної особистості, яка успішно самореалізується в соціумі як громадянин, сім'янин, професіонал. Виховна мета є спільною для всіх ланок системи виховання та є критерієм ефективності виховного процесу.

Основними орієнтирами виховання визначено, що першим і найважливішим чинником виховання є сім'я, яка через власну культуру, мову, цінності виявляє значний вплив на виховання підростаючого покоління. Другим важливим чинником є школа, яка сьогодні покликана, в першу чергу, стати осередком виховання, в тому числі, самовизначення і самореалізації кожної особистості.

Успішність виховання студентів великою мірою залежить від особистості викладача, який повинен володіти високими моральними якостями, ґрунтовними знаннями, педагогічними технологіями, здатністю отримувати додаткові знання, що необхідні для практичної

діяльності. Водночас несприятливими чинниками, які гальмують процес виховання молоді є брак знань, педагогічного досвіду, низький рівень життя, егоїзм, невизначеність сфери етичних взаємин викладачів, розбіжності у декларованих цінностях та цінностях життя, пріоритет особистісного перед професійним, порушення етичних норм.